

ISAAK TOTORIKA ZIORTZAN MONJE

1

Mutil gazte jatorra,
gorputzez liraina
—ez bihotzez aina—,
Jaungoikoak apropos
Beretzat egina.
Gero ta biziago
barru irakina,
argitu jakon arte
grazi eragina:
"emakumea ez da
bakarrik birjina".

2

Gazterik egin behar
betiko aukera,
begira aurrera;
bakotxak erabagi
zer izan norbera.
Aukeratzen dauana
da Jainkoa Bera,
baietz erantzutea
da kristau jarrera;
jokatzen dana ez da
gitxi gorabehera.

3

La Olivan hasten da
bere historia,
-kaiolan txoria-
Berekautan pentsatzen
Hau dok ganoria!
Baina ez dau galduko
bere umoria,
Hantxe aurkituko dau
Altxor dotoria
Isaak hor bizi da
Kantatzen "Gloria"

4

Zistertarren artean
hezi ta hazia
--monje errazia—
Zintzoak beti dauka
Jaunaren grazioa.
Laster hartu deusie
onaren trazia,
kostata baina bertan
hartu dau plazia;
monjetzat ez da nahiko
bakarrik jantzia.



5

La Oliva itzita
Ziortza auzora,
benetan gustora!
Sartu eta bertatik
betiko arlora.
Helburua beteaz:
ora et labora.
Gauze eta egunez
Jainkoa gogora,
irabazi ez danik ez
sartu ahora.

6

Monje hutsa izan nahi
eta ez abade,
baina ez da jabe:
nagusiak abade
erabagi dabe.
Atxur eta liburu,
hor dabil jot a ke,
esana egiteko
dago, gatx bada be:
"nahiz monje, nahiz abade, ni
beti mirabe"

7

Lehengo baten monje ta
gaur diakonutza,
bazoaz goruntza;
lastertxo abadetza...
ez da kjontu hutsa.
Zaindu irribarrea
ta ez munduz kutsa,
hor ta hemen bizitza
beti da kurutza;
hau zer dan ez dakizu
mundu harroputza!

A. Martzel

